

μπουμπρέκι

μπουμπρέκι, το, ουσ. [<τουρκ. böbrek], το νεφρό: «με πονάει το δεξί μπουμπρέκι μου». Ακούγεται και **μπουμπουρέκι, το**.

- θα σου φάω τα μπουμπρέκια, βλ. συνηθέστ. θα σου φάω τα συκώτια, λ. συκώτι.

- μου 'πρηξε τα μπουμπρέκια ή μου 'χει πρήξει τα μπουμπρέκια, βλ. συνηθέστ. μου 'πρηξε τα συκώτια, λ. [συκώτι](#).

- μου 'φαγε τα μπουμπρέκια ή μου 'χει φάει τα μπουμπρέκια, βλ. συνηθέστ. μου 'φαγε τα συκώτια, λ. [συκώτι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας